

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113221710
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113221710.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v právnej veci navrhovateľa: T. M., a.s., W. 8, Z., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Z., Z. a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Z., X. VI. H. XX, IČO: XX XXX XXX proti odporkyni: E. L., predtým B., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., Y. I., t.č. na neznámom mieste v zahraničí, zastúpená opatrovníčkou X. X., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „. IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. W. advokátkou so sídlom N. v konaní o zaplatenie 279,02 EUR s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11. 6. 2014 č.k. 13C/20/2014-71 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že

I. odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 75,99 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20. 1. 2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

II. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

III. Vo vzťahu navrhovateľa a odporkyne účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

IV. Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 15,73 eur, ktorú sumu je navrhovateľ povinný zaplatiť právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka JUDr. W. W. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 279,02 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20. 1. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporkyňou Zmluvu č. F ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Ďalej uzavrel s odporkyňou Zmluvu č. F ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú takisto Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporkyni 2 kusy SIM kariet, ktoré umožňujú odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXX XXX XXX, XXXX XXX XXX. Žalovaná istina, ktorú uplatňoval navrhovateľ voči odporkyni, pozostávala zo sumy

203,03 EUR, ktorú si navrhovateľ uplatňoval voči odporkyni titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei B260 Flybox 3G Router. Táto škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. zn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporkyňa navrhovateľovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporkyňa si bola v zmysle Dodatku vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávaný za cenu uvedenú v článku 1, bod 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporkyňa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia).

Navrhovateľ predložil výpočet skutočnej škody, ktorú odporkyňa mala spôsobiť navrhovateľovi a to akciová cena telefónu 29,- EUR, predajná cena 232,03 EUR, uplatnená škoda vo výške 203,03 EUR (232,03 mínus 29,- EUR). Okrem toho žalovaná istina pozostávala aj z nedoplatku odporkyne vo výške 75,99 EUR, ktorý vznikol odporkyni tým, že nezaplatila poskytnuté služby, ktoré jej navrhovateľ vyfakturoval v období od septembra 2011 do novembra 2011.

Navrhovateľ písomne dňa 5. 1. 2012 oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón, vyzval ju na úhradu v dodatočnej lehote, pričom odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Navrhovateľ si uplatňoval zo žalovanej istiny aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Vykonaným šetrením sa súdu nepodarilo zistiť iný jej pobyt, preto jej súd podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníčku.

Do konania vstúpil dňa 24. 2. 2014 vedľajší účastník na strane odporkyne a to Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „B.“, I. Y. 5, B., IČO: XX XXX XXX, ktorý podal dňa 6. 5. 2014 vyjadrenia vo veci samej, v ktorom žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v časti, v ktorej navrhovateľ uplatňuje zaplatenie náhrady škody 203,03 eur a čo sa týka nároku za poskytnuté služby, v tejto časti návrh navrhovateľa nenamietal.

Navrhovateľ svoj návrh v časti uplatneného nároku vo výške 203,04 eur skutkovo vymedzil tak, že uviedol, že škodu v tejto výške mu odporkyňa spôsobila tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby navrhovateľa a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Povinnosť odporkyne zaplatiť, alebo vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas nielenže nevyplýva priamo z Dodatku alebo Všeobecných podmienok, ale ju nemožno vyvodit' ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu totiž nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporkyne.

Pre prípad porušenia povinnosti odporkyne riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti si navrhovateľ a odporkyňa v Dodatku dohodli zmluvnú pokutu. Situáciu, v ktorej zmluvná pokuta bola v obdobných prípadoch niekoľkými okresnými súdmi vyhlásená za neprijateľnú podmienku a teda za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a plnenie z takejto zmluvnej

podmienky už súd nemôže navrhovateľovi ani v iných obdobných konaniach priznať, si zavinil on sám, keďže povinnosť odporkyne platiť zmluvnú pokutu formuloval v Dodatku práve on. Takúto situáciu nemôže navrhovateľ úspešne sanovať tým, že nárok na zmluvnú pokutu, ktorý by mu nebyť vyššie uvedenej vady, podľa Dodatku patril, sa bude snažiť pretvoriť taký iný právny nárok, ktorým tento nie je.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd jeho návrh v časti o zaplatenie sumy 203,03 EUR zamietol.

V časti nároku navrhovateľa o zaplatenie sumy 75,99 EUR titulom neuhradenia faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby súd vyhovel návrhu navrhovateľa, pretože mal dostatočne preukázané, že odporkyňa si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmlúv o pripojení č. F a č. F uzavretých s navrhovateľom, z Dodatku a Všeobecných podmienok. Preto ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 75,99 EUR navrhovateľovi.

Úrok z omeškania súd priznal navrhovateľovi z tejto sumy od 20. 1. 2012, hoci mohol tento úrok žiadať od skoršieho dátumu s poukazom na splatnosť jednotlivých faktúr. V tento deň bol úrok z omeškania vo výške 9 % ročne.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a odporkyne súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danom prípade mala odporkyňa úspech v časti 62,57 %, neúspech v časti 37,43 %, čiže celkový úspech odporkyne bol vo výške 25,14 %, avšak preukázateľné trovy jej nevznikli.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súd rovnako rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka podal odvolanie vedľajší účastník.

Odvolanie odôvodnil tým, že vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukazujú na čl. 47 Ústavy SR a ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi.

Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že prvostupňový súd, nakoľko vedľajší účastník na strane žalovanej mal v konaní voči žalobcovi, v časti ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa (ochrana práv spotrebiteľa je jeho jediným predmetom činnosti) plný procesný úspech, t.j. vo výške 203,03 eur, z ktorého vychádzal aj právny zástupca vedľajšieho účastníka pri určení trov právneho zastúpenia vo výške 55,92 eur.

Vedľajší účastník tak na základe vyššie uvedeného je toho názoru, že vzhľadom na procesný úspech vedľajšieho účastníka na strane žalovanej prvostupňový súd vec v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej nesprávne právne posúdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 20. 6. 2014 č.k. 12C/43/2014-74 preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. tento zmenil vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ohľadom trov konania vedľajšieho účastníka konania a konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Len na zdôvodnenie správnosti rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné uviesť:

Pokiaľ ide o poukaz vedľajšieho účastníka konania na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/11/2013 zo dňa 21. 6. 2013, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v slovenskom právnom poriadku platí princíp, podľa ktorého súdy sú viazané len zákonom. To znamená, že súd pri svojom rozhodovaní prihliada a prípadne aj aplikuje súdny judikát, či stanovisko len vtedy, ak dôjde k záveru, že sú v súlade so zákonom, ale záväzné pre neho nie sú.

Z horeuvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.).

Náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na jeho výsledok vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.